GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri estene 12 fl. v. a. pe unu anu sëu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 13. Brasiovu 1 Martiu | 17 Februariu 1877.

Barbile preutiloru cá cestiune politica.

Cine diu noi ar' fi crediutu, cá din cestiunea barbiloru se se mai aléga odata in dilele nóstre nu numai cestiune religiósa, ci si per eminentiam cestiune politica? Inainte cu trei septemani, pre candu ne esise din péna articlulu „Érasi cestiunea limbei", (publicatu numai dilele acestea), prepuneamu asia ceva, déra totu nu credeamu, ca nebuni'a omenésca va ajunge astadi mai departe, decatu ajunsese in urmarea revolutiunei din 1848/9 pre catu timpu popórale gemea sub ascutisiulu sabiei portate pe de asupra capeteloru nóstre in puterea legei martiale. Regimulu militariu de atunci persecutá si radea barbile aceloru ómeni, despre cari se credea ca le lasa a cresce spre a'si manifesta prin ele scopurile loru revolutionarie, republicane, sëu antidinastice, antiaustriace, rebelle; déra nici comandantii cei mai brutali din acea epoca n'au cutediatu se provóce pe preutimea de ritulu orientale din una sëu alta confesiune, cá se'si radia barbile, déca voiescu se fia considerati cá credintiosi si nu cá rebelli, nu cá tradatori de patria si tronu. Noi scapaseramu din vedere atatu articlulu publicatu in „Pesti Napló" din 29 Dec., prin care sunt inferati de schismatici, russolatrii si tradatori toti acei preuti ruteni, cati nu se voru supune porunciloru episcopesci si voru cutedia se mai pórte barbi. Nu citiseramu nici anticritic'a esita in „Hon" in acésta materia scarbósa si odiósa. Intre acestea, unu consortiu de preuti ruteni gr.-catholici, portatori de barbi, din diecesea Muncaciului, raniti pana la sufletu, atatu prin cerculariulu episcopescu, catu si prin infamiile vomite asupra tuturoru preutiloru cu barbi, se scolara se'si apere onórea, caracterulu si chiaru ritulu loru in „Közvélemény" Nr. 30 din 30 Ianuariu a. c. Asia, éta ca in midiulocului atatoru suferintie si calamirati de tóte speciile se porni in acestea tieri inca si una lupta politica pentru barbi. Póte fi, ca Europei intregi i se va parea acea lupta cá cea mai absurda si mai ridicola din lume, si ca multi voru reflecta la Batracomiomachi'a (bellulu bróscelooru cu siórecii), ce se crede, ca o ar' fi descrisu Homeru. Noue nu ni se pare asia. Noi aci vedemu un'a din acelea simptome, prin care se manifesta tirani'a intru tóta urit'a sa golitiune. Este invederatu, ca atunci candu se inpune clerului rutenu greco-catholicu din Ungari'a prin auctoritate a archiereiloru, cá indata se'si radia barbile sub pedépsa de a fi trecuti in cartea négra, in registrulu apostatiloru din religiunea catholica (care adeca se ia de pretestu) si a fi considerati de muscali, tradatori si rebelli, carii cugeta a da tiér'a in potestatea Russiei, acea porunca si amenintiare suna totuodata si la adress'a clerului romanescu greco-catholicu, si cu atatu mai virtosu la adress'a clerului romanescu orthodoxu, cá se tacemu de celu serbescu, care nu de astadi nici de eri este consideratu de russolatru, prin urmare de tradatoriu. Si cumu se face, ca cerculariile archipastoriloru romanesci orthodoxi, venatórie dupa agitatori politici si aruncatória de infruntari asupra barbatiloru inteligenti din biseric'a orthodoxa coincidu; sunt cumu amu dice sinchrone, apparu dintr'odata cu ale episcopiloru ruteni? Cine nu vede aci originea comuna si strinsulu nexu intre cerculariele archiereiloru ruteni si ale celoru romanesci!

S'au ajunsu inse vre-unu scopu cu acelea porunci? Unulu se ajunse de siguru si inca — o marturisimu — mai preste asteptarea nóstra, adeca: indignatiune (scârbire) generale si mania revoltatória de spirite ori incatrau iti intorci audiulu si vederea. Chiaru maghiarii cei mai moderati vedu in acestea mesuri lipsa totale de tactu si de prudentia, ba tocma insulta grea in faci'a cleruriloru si a fruntasiloru poporului aruncata din partea auctorului acelei idei de trei ori nefericite si a poruncei date pentru emitterea cerculariеloru. Ce va face clerulu romanescu si toti barbatii inferati de agitatori, cumu -si voru apara, nu atatu barbile, catu mai virtosu onórea si reputatiunea, nu potemu se scimu. Ceea ce cunóscemu pana acuma este, ca preutii ruteni portatori de barbi se apara cá barbati demni si bravi, declarandu rotundu, ca ei tocma pentru ca li se facù acea insulta, cu atatu mai bine 'si voru cultiva barbile, cá se le crésca oricatu de lungi; apoi se vina muscalii ori se nu vina, totu atata, ei -si voru conserva barbile ca una parte constitutiva a usului stravechiu si déca vreti, a costumului, a modului de a se porta, mai alesu candu chiaru in conditiunile unirei rutenilоru cu eclesi'a rom.-catholica apuséna sta curatu: „Ut barbam porro quoque gestare liceat." Poporulu rutenu tiene numai de diumatate popa pe acela, care nu pórta barba. Toti episcopii ruteniloru dela unire incóce au portatu barbi, afara de Vas. Popoviciu, carele fusese spânu. Ca voru vení muscalii, voru cunósce pe popii resariteni dupa barbile loru si voru face causa comuna cu densii? Ce mai absurditate, ce nebunia de ómeni desperati! Muscalii nu se uita numai la barbi, cá se cunósca pe cei de ritulu resaritênu, ci fora a da cu ochii de popa, se uita in susu la crucea bisericei, o cunoscu indata, intra intrens'a, vedu inpartirea ei, fruntariulu, icónele, stranele, vedu pe preuti inbracati cá si ai loru, pe ómeni facundu'si cruce cá si densii, audu cantarile cá si la ei, le suna in urechi „Gospodi pomilui", „Gospodi vos va tebie uslisîmiia, uslisîmii'a Gospodi iproci." Ce le mai trebue loru se védia si barb'a popii? Mai curendu cauta cu ochi doiosi la preutés'a, cá se le faca „Cusiai", ca vinu morti de fóme dupa unu marsiu lungu. In an. 1849 cautá numai, pe care biserica vedea crucea bizantina si maná dreptu acolo. Cei carii voiescu se radia barbile popiloru, trebue se fia consecenti, se mérga multu mai departe, se puna pe turnuri cocosiu in locu de cruci, se dea afara icónele cá in dilele lui Gavr. Bethlen, Rákoczy, Apaffy etc., se faca din vestmentele bisericesci „siabrace" de cai, ca in an. 1849, mai in scurtu, se provóce una din cele mai terribili revolutiuni religionarie. Cine dice A, trebue se dica si B C D.

Si ce vreu episcopii ruteni cu pretestulu catholicismului? Asia sciu densii se crutie susceptibilitatile omenesci? Pentru-ce nu au spusu celui ce le-a poruncitu lucruri de acestea necalificabili, ca in biseric'a resariténa barb'a popii se rade numai in casu, candu pentru vre-unu delictu sëu crima grea e pedepsitu cu depositiune ori degradare, sëu cumu se esprime poporulu, i se rade barb'a, ca l'au respopitu, 'ia luatu darulu; „pop'a cu barb'a rasa e respopa."

Numerosulu consortiu alu preutiloru ruteni in apologi'a publicata, descopere in termini de mania, ca acestea miserii ale loru se tragu dela mai multi renegati mituiti, carii facu comerciu de patriotismu si de lealitate, ómeni servili si blastemati, carii -si vendu biseric'a si nationalitatea pe bani, pe functiuni si ranguri (haszonlesés, emelkedés s előléptelési vágybol támadt kereseti mod). In fine densii ceru investigatiune stricta si pedepsirea spioniloru calumniatori.

In catu pentru romani, avemu si noi sciri despre marea irritatiune a spiriteloru provocate prin atinsele cercularie, si inca cu acelu adausu, ca romanii gr.-catholici se tienu obligati si sunt decisi a lua ori ce solidaritate cu confratii loru de confessiunea gr. res. orthodoxa, in tóte cestiunile politice si nationali, in care acestia fusera incriminati de agitatori, ca-ci dicu ei: „Caus'a nóstra este comuna, suferintiele inca trebue se ne fia comune, solidarie, nedespartite." Intr'aceea caus'a nóstra inca n'au ajunsu pana la barbi; déra póte fi ca va ajunge pana la perulu capului. Atunci apoi o vomu ventila si pe aceea, déca vomu mai fi in viétia.

Brasiovu in 28/16 Fauru 1877.

Foi'a officiale din Buda-Pest'a aduce in numerulu seu de eri nou'a denumire a cabinetului Tisza. Prin acésta denumire inse s'a pusu capetu comediei de dimissionare, inscenata de dlu Tisza, dér' nu si comediei de impacatiune dualistica, deórace acésta din urma are se ni se mai presente inca in o multime de variatiuni in corpurile legiutórie dincóce si dincolo de Lait'a.

Faptele ce se implinescu ne dau deci dreptu la ceea ce amu disu dintr'unu inceputu, ca dlu Tisza nu dimissionédia, cá se se duca, ci numai cá prin dimissionare se-si inlesnésca calea de a primí ori-ce impacatiune cu nemtii numai cá dupa aceea se apuce érasi in manile sale frenele sfarimatórei poteri de statu unguresců. Si acestu scopu l'a ajunsu dlu Tisza, inse este mare intrebare, déca dsa si oper'a sa voru fericí sëu nefericí statulu maghiaru si popórele sale.

Inse dela tem'a fericirei popóreloru statului maghiaru voimu se ne abatemu d'ocamdata, pentru ca ni se pare cu totulu ingrata, deórace in acestu statu de ori-ce póte se fia vorb'a, numai de multiumire si de prosperare, si preste totu de fericire nu. — Vomu continuá deci istoriculu sëu cursulu impacatiunei dualistice de acolo, de unde amu intreruptu in numerulu precedentu, in care amu aretatu punctele principali ale noului pactu facutu intre ministrii de ambele parti, inse pre langa reservarea dreptului, de a se consultá in acestu respectu si cu partitele proprie de acasa.

De consultarea dlui Tisza cu partit'a sa nice nu mai facemu vorba, deórace scimu, ca acésta partita merge asiá de departe in nationalismulu si liberalismulu seu, incatu asculta neconditionatu de ordinulu dlui Tisza, sëu cu alte cuvinte: jóca dupa cumu i canta marele mufti. Pentru aceea ne marginimu a inregistrá in pucine cuvinte conclusulu luatu in acésta privintia de conferinti'a partitei constitutionale austriace, tienuta in 24 Febr. sub presiedinti'a lui Coronini.

Indata la inceputulu conferintiei se fece din partea capului partidei Dr. Herbst urmatóri'a propunere: „Avendu in vedere dechiaratiunea guvernului, ca proiectele despre impacatiune nu se potu face mai inainte de ce partit'a constitutionale nu-si va da votulu seu asupra constituirei consiliului generalu alu bancei; considerandu apoi o alta dechiaratiune a guvernului, ca din votulu ce-lu va da partit'a in acésta privintia nu va face nice unu prejudiciu pentru primirea, emendarea séu respingerea toturoru celorlalte dispusetiuni ale statutului bancei si a celoralalte parti ale impacatiunei, — partit'a constitutionale dechiara, ca constituirea consiliului generalu alu bancei nu este neacceptabile, inse totuodata 'si reserva mana libera cu privire la regularea dispositiuniloru statutului bancei si preste totu la proiectele despre nou'a impacatiune, inse cu deosebire cestiunea denumirei celoru doui vice-guvernatori ai bancei o considera cá o cestiune deschisa." — Dlu Herbst o spuse apoi partitei pe facia, cá se nu-si faca scrupuli din primirea acestei propuneri, deórace din acésta causa impacatiunea totu se póte nimicí in decursulu desbateriloru parlamentari, déca se va vedé, ca ea este in detrimentulu monarchiei.

Deputatulu Schaup face apoi o contra-propunere, dupa care ar' fi fostu de a se respinge propunerea guvernului relativa la constituirea consiliului generalu alu bancei, deórace mai vertosu prin denumirea celoru duoi vice-guvernatori devine banc'a dependente nu numai de guvernulu din Vien'a, ci si de celu din Budapest'a.

Dupa aceea se pusera ambele propuneri la votare nominale si cea de antaia se primi cu 122 contra 63 voturi. Inse este de insemnatu, ca o multime de deputati, cári au votatu pentru propunerea lui Herbst au facutu acésta numai cá se ajunga la desbaterea proiecteloru despre impacatiune inse totu-odata ei au dechiaratu pe facia, ca nu se voru poté invoi, cá cei duoi vice-guvernatori se se denumésca de catra ambele guverne, ci cá se se aléga de catra adunarea actionariloru bancei.

In fine mai notificamu si aceea, ca representanti'a bancei nationale inca a respinsu punctulu referitoriu la denumirea celoru duoi vice-guvernatori. Este deci temere intemeiata, ca tota impacatiunea se pote preface in pulvere si cenusia, déca cestiunea denunirei séu a alegerei celoru duoi vice guvernatori ai bancei se va fortiá pana la estremitate. Si acést'a se póte prea usioru intemplá deórace precum nu credemu, cá dlu Tisza se renuncie si la dreptulu de a denumi unu vice-guvernatoru la banca, totu asiá nu potemu presupune nice despre austriaci, cá dinsii se se supuna vointiei dlui Tisza, ca-ci atunci si-ar perde inaintea lumei tóta valórea si s'ar face de risu si de batjocura.

In urm'a votului de susu alu partitei constitutionali austriace s'a intemplatu de dlu Tisza si cabinetulu seu fù denumitu de nou de catra Domnitoriu, cá asiá se se póta subscrie protocolulu din urma despre pertractarile avute cu ministeriulu din Vien'a si cá se se póta aduce caus'a impacatiunei inaintea camereloru.

* * *

Alarmulu de resbelu se apropia totu mai tare, sgomotulu devine totu mai seriosu. Abia au trecutu de doue ori cate 24 de óre, de candu in urm'a discursului de tronu din Berlinu si a unei asecurari din patrea lordului Disraeli se trimbitiá pacea in lume pe tóte tonurile, si éta, ca astadi aflamu orisontulu innegruratu de nou, incatu nimeni nu mai dubitéza, ca de astadi pana mane nu va incepe a se descarcá cea mai vehementa tempestate de glontie pe campiele orientului cari se voru scaldá in riuri de sange. Scirile din Russi'a ne spunu dejá fora nice o reserva, ca in decursulu septemanei acesteia armat'a russésca se va pune in miscare; ba unele mergu si mai departe si numescu chiaru si diu'a trecerei preste Prutu, care éste diu'a de mane 1 Martie c. n. Se póte inse, cá aceste sciri se fia pucinu precipitate, inse cu tóte aceste ele nu perdu nimicu din valórea loru, deórace adeverulu va remané adeveru chiaru si in acelu casu, candu resbelulu nu s'ar incepe la prim'a Marte nou, ci in prim'a Marte vechiu.

— Unu ordinu de di din Chisienevu aduce la cunoscintia, ca functionarii subalterni dela calile ferrate din tóta Russi'a de sudu voru fi supusi deadreptulu comandei militari. In Chisienevu au sositu dilele aceste vr'o doue sute de parechi de ossie de vagóne, cari se potu largi si strimtá dupa placu. Aceste se voru intrebuintiá la transportarea trupeloru pre calile ferrate romane a caroru largime de sine difera de a celoru russesci. Totu din Russi'a se mai anuncia, ca a trei'a classe a cozaciloru dela Donu a capetatu ordinu de a sta gat'a de plecare in fia-care momentu. De regula acésta classe de cozaci se mobilisédia numai atunci, candu resbelulu a luatu dejá dimensiuni mari. Déca inse acést'a se face de pre acum, este o proba invederata, ca Russi'a se pregatesce de unu resbelu mare si indelungatu. — Dilele prossime ne voru aduce in totu casulu date mai positive in privinti'a intentiuniloru Russiei, pentru aceea nice nu luamu de asta-data notitia mai detaiata despre acele sciri, cari dicu, cá unu corpu de armata russésca de 60 de mii s'ar aflá dejá pe pamentu romanescu in apropiare de Iassi, ceea ce noi nu potemu admitte mai inainte de dechiararea formale a resbelului si cu deosebire mai inainte de a cunósce pe facia atitudinea Romaniei, care inca nu póte sta cu manile in sinu.

— Austri'a nóstra inca da semne de mobilisare. Mai inainte de tóte se spune ca pana la 15 Februariu s'a inmultitu numerulu tunuriloru lui Uchatius la 1328, incatu astadi sunt inarmate completu 72 de batterie de cate optu tunuri de calibru 9 centimetri. Pana in lun'a lui Marte se voru mai provedé cu aceste tunuri inca 39 batterie. Afara de acést'a ni se mai spune, ca in unele parti ale Transilvaniei s'ar fi si chiamatu reservistii la arme. Dér ceea ce tradéza si mai multu planulu de mobilisare este, ca ministeriulu de resbelu a inceputu a se ingrigi pana si de vivandiere, cari pre langa o cautiune de una suta floreni se aiba dreptulu de a vinde victuale si beuturi la soldati in castre. Pentru fia-care regimentu se voru ingagia cate trei, cari inse voru avé a depune si unu juramentu solemnu, ca voru observá celu mai strictu secretu despre miscarile si poterea armatei. Totuodata celoru dejá ingagiate li s'a comunicatu, ca au de a se grabi cu procurarea materialului necessariu, deórace momentulu mobilisarei nu mai este departe.

Precum scimu din unele sorginti, ce pretindu a fi bine informate, Austri'a va face d'ocamdata numai o mobilisare partiale si anume a regimenteloru ce se intregescu in tienuturile sudu-ostice ale imperiului, adeca din acele tienuturi, unde poporulu romanu este in preponderantia. Vedemu deci ca si in acestu casu fiii natiunei romane sunt in prim'a linia chiamati a alergá la arme si in casu de lipsa a se indreptá contra inimicului si a-si sacrificá sangele si viéti'a, fora a intrebá, ca cine este acelu inimicu si ca pentru ce si pentru cine au a-si sacrificá viéti'a, cu tóte ca aceste intrebari sunt de mare importantia pentru fia-care omu consciu de sine si de chiamarea sa cu deosebire in momentele estreme, candu ajunge la respintie, d'a alege intre viétia si mórte. Inse déca soldatulu romanu de sub comand'a nemtiésca séu maghiara ar reflectá totusi la intrebarile de mai susu, atunci elu de buna séma n'ar poté se faca nice unu pasu, candu ar sci ca se lupta numai si numai pentru neamtiu séu pentru unguru, deórace nice dela unulu nice dela altulu n'a intempinatu decatu amagire, perfidia, oprimere si totu feliulu de arcane intinse contra individualitatii si a esistintiei nationali. Dér cu tóte aceste si pentru soldatulu romanu din armat'a austro-maghiara esiste ceva, ce are se-lu animedie si se-lu indemne la fapte de eroismu si bravura romana stramosiésca, sacrificiu de sange si viétia, si acest'a este in prim'a linia tronulu, caruia romanulu in tóte tempurile si tóte impregiurarile i-a fostu credintiosu si dela care singuru mai póte se speredie o ameliorare a sortii sale venitórie; inse de sine se intielege, ca spre a ajunge si meritá acea sórte mai buna, romanulu n'are se siédia cu manile in sinu, ci se se faca demnu de ea prin sacrificie de avere si sange prin infruntarea dusmaniloru esterni si interni ai tronului si ai sei. Dér mai este apoi si patri'a, care face apelu la braciele probate ale soldatului romanu, cari bracie au aperat'o si salvat'o nu numai de mongoli, turci si tatari, ci au scapat'o chiaru si din manile acelor'a, ce se numiau fiii ei, candu aceia se apucasera a o arde si devastá. Pentru ca dica ungurii catu voru vré, ca acésta este patria esclusivu maghiara, adeverulu este si remane adeveru curatu, ca pamentulu locuitu si lucratu de poporulu romanu, care preste totu se afla in masse compacte, este si se tiene cu mai multu dreptu de patri'a romana, decatu de cea maghiara.

— Ambassadorele turcescu din Constantinopole publicá in diurnalele de Vien'a o desmintire a scirei respandite despre starea sanetatii sultanului. Dinsulu dice, ca sultanulu este intregu si sanetosu nu numai trupesce, ci si spiritualminte. Cu tóte aceste inse diariulu „P. Lloyd", care pana in tempulu mai nou redica pana la ceriuri pe turci, dice intre altele, ca sanetatea sultanului nu da nice o garantia despre sanetatea Turciei. Din contra numitulu diariu afla, ca in Constantinopole nimene nu se mai ingrigesce de aflacerile statului, ci totulu e lasatu in man'a sortii. Demnitarii din fruntea statului 'si petrecu dilele in bancheturi si desfrenari, asiá incatu cu dreptu cuventu póte se erumpa in curendu o revolutiune in Constantinopole, deórace o asemene stare de lucruri nice armat'a n'ar mai poté-o suferi.

— Scirile despre negotiatiunile de pace intre serbi si turci au fostu pana mai eri totu favorabile si pline de sperantie, inse dupa aceea d'odata se schimbă foi'a, incatu astadi se dice, ca s'au ivitu dificultati noue, cari voru poté se nimicésca totu ce s'a facutu si se deschida de nou usi'a inimicitieloru. Delegatii Muntenegrului n'au ajunsu inca la Constantinopole, inse se dice, ca Muntenegrulu ar face nesce pretensiuni, pe cari Turci'a nu va poté nice odata se le implinésca. — Adunarea nationale serbésca s'a deschisu luni in 26 Fauru. In curendu omu avé deci ocasiune se vedemu, ca ce spiritu domnesce inca in Serbi'a. Pana atunci tragemu atentiunea cetitoriului asupra cuvinteloru unui diplomatu din Vien'a, care vorbindu despre negotiatiunile de pace turco-serbesci, dise „ca acésta pace va aduce Europei resbelu."

Romani'a.

Bucuresci, 12/24 Febr. Pentru Romani'a este adeverata gratia a Providentiei, ca armistitiulu turco-serbescu s'a traganatu pana acilea, ca resultatele conferentiei au fostu nulle, ca Midhat pasia fù exilatu, ca alu treilea sultanu din cati au statu pe tronu de cateva luni incóce, inca e prostu, timpitu, naucu, bolnavu cá si Mahmud, cá si cei mai multi membrii cati se mai afla in viétia din dinasti'a Osman, ruinata prin cele mai scârnave desfrenari trupesci, prin lene, betia, ignorantia grósa de totu, ce se numesce dietetica. Armistitiulu lungu si prelungirea conferentieloru ne dete timpu, cá in cursulu ernei se punemu umerii spre a corege din abusurile vîrite sub gubernulu de cinci ani pe din dosulu legiloru, spre a reforma chiaru si cateva legi, a dá impulsu cá nici odata instructiunei publice, scóleloru, a studié si defini adeverat'a situatiune a finantieloru nóstre, a pune si armat'a juna la probe, cu care pana acuma nu avuse ocasiune de a da facia. Nullitatea resultateloru positive ale conferentiei europene tienute la Constantinopole ne folosí fórte multu inca si din altu punctu de vedere. Acumu potere mari europene si asia dicundu Europ'a intréga avù cea mai buna ocasiune de a cunósce, ce insemna a negotia si a

tractá cu turcii acasa la turci, cumu promissiunile loru nu mai merita nici unu crediementu; cumu asia numit'a jun'a Turcia voiá se insiele pe lumea européna cu parade si scamatorii constitutionali decopiate dela Ungari'a; in ce modu dn. Klapka si alti austro-ungureni le dictara in constitutiune cativa paragrafi plini de perfidia. „Viriti acesti §§-i; de ací incolo promiteti ghiauriloru ceriu si pamentu, si fiti prea siguri, ca nu aveti se le dati nimicu. Las' ca parlamentulu vostru va fi numai o papusiaria, déra faceti cá noi, si ve veti asigura pentru totudeauna maioritatea elementului mohamedanu turcescu, adeca minoritatea va fi totudeauna maioritate; asia legislatiunea va sta in manile vóstre, prin urmare si thesaurulu tierei, si poterea armata. In catu pentru administratiune, puneti la inceputu ori si cati ghiauri in functiuni publice, in catu chiaru ei se admire generositatea vóstra; puneti si cativa gubernatori ghiauri, pentru cá se orbiti cu liberalismulu vostru pe toti ghiaurii din Europ'a, se'i incongiurati apoi de functionari mohamedani, de spioni si denuntianti catu se póte mai multi. De ací incolo se nu fiti ingrijati de preteste, cá se poteti applica preste cativa ani art. 113 din constitutiune si se cereti dela sultanulu exilarea loru. Pe functionarii ghiauri subalterni se'i siliti cá se invetie catu mai curendu limb'a turcésca sub pedépsa de a fi destituiti; se le inpuneti invetiarea Coranului sub pretestu, ca acela este nu numai codice religiosu, ci si civile, penale, militariu; asemenea se invetie ghiaurii colectiunea intréga de fetve, scurtu, tóte legile mohamedane coprinse sub cuventulu Keri; veti vedé apoi, ca cei cari tienu la religiunea si la limb'a loru, singuri voru fugí din functiuni; atunci inse voi nu veti uita se'i puneti indata sub privighiare politiana si se'i declarati de conspiratori contra integritatei statului. Cu midiulóce de acestea o mai poteti duce multu. Folositi-ve de ocasiune. Cu catu aveti sultani mai nauci, cu atatu le poteti stórce sanctiunea la ori ce planuri si legi de ale vóstre. Noi asia amu urmatu pana in Aprile 1848." Aceste invetiaturi primisera turcii taiati inpregiuru in totu cursulu anului 1876 dela cei botezati. — Eca inse, ca tóta acea conspiratiune unguro-turcésca, tóta acea retia de complotu contra libertatiei poporaloru, fù rupta in mii de bucati de catra barbatii de statu adunati in conferentia, éra representantii austro-ungaresci nu cutediara se se opuna nici cu unu cuventu macaru. Acumu Europ'a vede limpede. — Déra diariele din B. Pest'a strimba din nasu, ca-ci memorandele Romaniei nu au fostu puse la ordinea dilei in conferentia. Prea pucinu ne pasa noue de acésta; bine ca s'a informatu Europ'a mai exactu despre tendentiele turciloru in generalu, si ca chiaru Angli'a veni la cunoscinti'a adeverului; ca-ci cu acésta noi inca amu castigatu fórte multu pentru venitoriu. Despre ceea ce vomu noi, suntemu mai multu cá siguri, ca Europ'a va recunósce si incuviintia la prim'a ocasiune data. Séu neutralitatea absoluta a Romaniei séu bellu crancenu, selbaticu, pe exterminare intre Russi'a si Austro-Ungari'a. Din acésta dilemma cumplita nu scapa ungurii dvóstra cu nici unu pretiu.

Candu apoi va veni la vre-o conferentia cestiunea nationalitatiloru din Ungari'a, atunci se vedemu „contradantiulu austro-ungurescu." Dejá press'a européna se ocupa cá nici odata pana acilea, de cestiunea nationalitatiloru austro-ungaresci; multime de diarie au inbraciosiatu acea causa si o studiadia cu predilectiune; mai multi corespondenti din Angli'a, Franci'a, Belgiu, Germani'a, dupace petrecu in Austri'a, Ungari'a, Transilvani'a, vinu si pe la noi, -si ceru bilete de intrare la camera si senatu, aduna informatiuni diverse, cu care implu colónele diarieloru celoru mari, dela care sunt tramisi; éra déca'i intrebi, ca ce le pasa loru asia multu de starea tieriloru austro-ungaresci, ei iti respundu in tonu destulu de bruscu: „Ne pasa vedi-bine, ca natiunea nóstra s'au amagitu in trecutu, cá se arunce in acea monarchia sute de milióne in intreprinderi mari comerciali si industriali; voimu se scimu, ce are se se aléga in celu mai de aprópe venitoriu de milióneie si de intreprinderile nóstre.

Fora voi'a nóstra, cá creditori, ne facuramu solidari la economi'a politica si la pacea interna a numitei monarchii; nu vremu se o patimu cá cu turcii, nu vremu nationalitati nemultiamite si inpinse la belluri civili, cumu s'a intemplatu cu Drusii, cu Maronitii, cu Arnautii, cu Bosniacii si cu Bulgarii. Déca nu ne ar' fi datori miliarde, totu ne ar' pasa póte mai pucinu; déra nici atunci nu ne ar' veni bine se'i vedemu incaierati, pentru ca prin belluri civili sufere comerciulu si industri'a dispare creditulu si securitatea in tierile limitrofe si preste totu in Europ'a."

Diariele ungurescí ar' face multu mai bine, déca si-ar' matura de inaintea usiei loru, si se-si curatie staulele lui Augias pline de spurcatiuni, ceea ce le vomu repetí, de cate ori le vedemu dandu-ne noue lectiuni. Noi ne cunóscemu positiunea nóstra politica, neajunsele si defectele nóstre, pe care ni le frecamu singuri la urechi pe fiacare di, nu avemu nici o trebuintia de dascaliturile loru. Vediu ca'si batu jocu si de universitatea dela Iassi dicundu, ca aceea nu mai are nici unu professoru publicu actuale, ci numai cativa suplenti. Eu nu m'amu indoitu, ca interpellatiunea dlui Cogalniceanu desbatuta in senatu trei dile una dupa alt'a cu inversiunare, le va da ocasiune bine venita la observatiuni satirice. Eu le dicu si ací: se'si mature la usi'a loru. Universitatea dela Pest'a nu e infiintiata de eri alaltaeri, ci este una din cele vechi in Europ'a, déra dupa renumele seu sta in cod'a toturoru celoru vechi, éra dupa-ce au gonitu de acolo pe cei mai multi professori nemti, ea a datu si mai tare indereptu, precumu se scie chiaru din acte ministeriali. Universitatea din Iassi, unde mai inainte fusese numai academia de drepturi si liceu, s'a infiintiatu abia sub regimulu lui Alesandru Ioanu I Cusa, firesce, cu inceputuri modeste, pre catu ne permissera poterile finantiali ale tierei si sum'a inteligentiei nóstre superióre. Asia acea universitate are pana acumu numai trei facultati, juridica, de sciintie (matematica, fisica etc.) si de filosofia, séu cumu se dice aici dupa terminologi'a francesa, facultate de litere, si preste totu numai 25 de professori. Desbaterile senatului scósera la lumina, ca din acei 25 professori actuali 5 (cinci) insi se afla in tempulu de facia functionandu 1 cá ministru, 1 cá agentu diplomaticu, altii cá deputati. Legea inse tiene curatu, ca la noi cá si la alte universitati, professorii actuali potu avé pe unu timpu óre care supplenti, firesce aprobati de consiliulu superioru alu instructiunei publice si de ministru. In casu candu professorulu cutare ar' absenta dela scóla 1 luna de dile fora causa legale, séu fora permissiunea ceruta dela superiorii sei, legea prevede dimissiunea lui definitiva. De altu-mentrea ori-cine voiesce se judece in modu obiectivu si inpartiale despre afacerile scolastice in Romani'a, are se citésca nu numai desbaterile respective ale senatului, ci si ale camerei deputatiloru, celu pucinu cele din 18/30—19/20 Ian., in care oratorii rivalisá, care de care mai multu, cá se ridice anume cele doue universitati la rangulu ce li se cuvine; si in adeveru, ca discursuri cá ale domnului ministru Chitiu, professorii de facultati Cantili (totuodata advocatu), Vas. Alesandrescu-Urechia, Cernatescu, Polizu (decanulu fac. de medic.), Climescu, Codrescu cá referente, advocatu P. Gradisteanu, G. Mârzescu fostu ministru de culte, Pantazi Ghica, Vas. Maniu etc. trebuea se convinga si pe celu mai negru pessimistu, ca la noi cestiunea instructiunei publice si in specie a celei superióre au ajunsu la rangu de cestiune eminentu nationale, cestiune de viétia, de existentia, de prosperitate. Ori catu ve este spatiulu de angustu, faceti totusi cá se reproduceti din tóte celu pucinu discursulu monumentale alu dlui advocatu si istoricu Georgie Misailu, pronuntiatu in siedinti'a camerei din 20 Ianuariu st. v. cu ocasiunea desbateriloru ce au decursu asupra infiintiarei de trei catedre, pe care universitatile nóstre nu le avea pana acuma, adeca de pedagogia pentru aspirantii la professuri de gimnasiu si liceu, archeologia si filologia comparata.*) Ar' merita se cunósca lectorii dv. inca si progressele care se facu la noi in instututiunea sexului femeiescu. Despre scóle primarie, urbane si internate de fetitie v'amu vorbitu si alte ori, n'amu atinsu inse mai nimicu despre gimnasiele de fetitie, care sunt organisate asia, ca au cate 1 directóre, totu-odata professóre de istoria si geografia cu plata pe anu cate 3000 lei noi,**) una professóre de sciintiele naturali si matematica 2600 l. n., 1 professóre de limb'a romana si religiune 2600, 1 pentru limb'a francesa 2040, 1 pentru desemnu si caligrafia 1200, 1 magistra (croitóre) de dame cu 2000, 1 magistra pentru linceria (rufe, camasiaria) 960 lei, 1 servitóre 444. Observati bine: numai 1 servitóre, pentru-ca cele mai multe lucruri trebue se le faca domnisiórele fetitie cu manisiórele loru, apoi fia fostu nascute macaru in auru si porfira.

*) Se va publicá in Nr. viitoriu. Red.

**) Circa 1200 fl. v. a.

Au venitu si dela dv. vre-o doue candidate la professoritie, mi se pare ca esite din scól'a pedagogica dela Clusiu; acele inse sciu asia de reu romanesce, in catu este inpossibile se invetie ceva elevele dela densele, si numai catu le-ai espune la observatiuni piscatórie. De altumentrea amu avé lipsa de cateva professoritie bune, déra trebue se scia perfectu romanesce si celu pucinu cá de incepetura frantiosesce. Reu se invétia limb'a la dv. —

Scrisórea lui Midhat-pasia catra Sultanulu inaintea caderii sale:

Maiestate! Scopulu nostru la promulgarea constitutiunii a fostu de a pune unu capetu despotismului de palatu, a ve face se ve cunósceti datoriele, de a invetiá si noi pe ale nóstre, a recunósce egal'a indreptatire a crestiniloru si musulmaniloru si a lucra cu seriositate la binele tierii. —

De treidieci de ani amu publicatu, credu, destule haturi si fermanuri; aceste decrete se dedeau totudeauna candu se iveau grele incurcaturi politice; inse abia trecea pericolulu si noi éra uitamu ce promiseseramu.

Cu constitutiunea nu este totu asia; acésta n'amu promulgat'o spre a inchide cestiunea Orientului pentru unu momentu.

Diseiu mai susu, ca fiacare ar' trebuí se-si cunósca datori'a; imperatésc'a vóstra persóna este chiamata in prim'a linia de a premerge cá exemplu pentru cá aceia, cari au luatu asuprasi gréu'a sarcina a responsabilitatii guvernamentale, se-si póta aplica activitatea loru cu folosu.

Dupa acésta vine rondulu nostru, alu ministriloru, se ne implinimu datori'a, lasandu-ne de sistemulu lingusiriloru si alu misteriului, care a domnitu in Turci'a de patru sute de ani incóce. Stimezu persón'a vóstra si famili'a imperatésca; inse nu potu face din stim'a mea unu instrumentu contra intereselloru tierii mele.

Responsabilitatea mea e infricosiatu de mare; inainte de tóte me temu de aceea, care se cuvine consciintiei mele; me mai temu apoi si de natiune, care -mi póte cere socoteala de actele mele. Se nu intielegeti reu cuvintele mele: stimezu si me temu de natiunea, care v'a alesu de Domnitorulu ei. Afara de acésta nu me temu de nimicu.

Si otomanii au datorii: ei le-au recunoscutu si le-au implinitu. Trebue se facemu si noi cá densii. Inainte de tóte suntemu unu guvernu constitutionalu, — cunósceti óre bine intielesulu acestui cuventu? Acela, care da unu lucru, trebue se-lu si cunósca. Nu me mai oprescu la punctulu acest'a. Poverile, cu cari m'ati insarcinatu, sunt de cea mai mare importantia: le cunoscu. Astfelu precumu -mi implinescu datoriile mele de otomanu, trebue se-mi implinescu si datoriile mele de functionariu alu statului. Unu otomanu, care nu-si implinesce datoriele sale patriotice, nu e respundietoriu, decatu inaintea consciintiei sale; inse eu, marele viziru, sunt respundietoriu inaintea consciintiei mele si inaintea natiunii. Cu cea d'antaiu sunt impacatu; asi dorí, cá si facia cu natiunea se potu fi totu atatu de mundru si de linicitu, precumu sunt facia cu mine insumi.

Sunt 9 dile de candu insistati a **nu acord'a** ceeace v'amu supusu spre aprobare; cu alte cuvinte, nu voiti se dati lucratorului uneltele de cari are trebuintia cá se lucreze. Fara unelte eu nu potu lucrá; acelea, de cari dispunu actualmente, sunt facute mai curendu pentru distrugerea decatu pentru reconstruirea imperiului.

Ve rogu deci a transmite asupr'a altuia functiunile, cu cari m'ati insarcinatu. Midhat."

Cuprinsulu acestei scrisori eminaminte constitutionali, celu publicamu dupa „U. D.", a frapatu intru atata pe sultanulu, care nu sufere a fi ameníntiatu in poterea sa absolutistica si arbitraria, incatu l'a si surghiunitu indata; apoi cumu ar' si poté prospera constitutionalismulu in Turci'a, unde n'are nece o radecina si unde terenulu e atatu de inpetritu, incatu nici radacina nu póte prinde in elu. Póte ca constitutionalismulu maghiariloru de egala indreptatire pe charthia se se póta adopta si de turci, inse cu respingerea altoru natiuni in realitate; dér' neci acolo nu va poté prospera nici candu acésta maniera asiatica, ci Turcii cu amicii cu totu voru deveni in scurtu prin deslarvari urgi'a civilitatii europene, si voru fi scolariti dupa cumu merita 'si avisati catra léganulu loru; déca nu adi mane.

Se scrie, ca exgen. Klapka a si facutu pasi, pentru cá turciloru se' li se deschida mintile, si se adópte manier'a constitutionale a maghiariloru, ca asia voru elude tóte sperantiele crestiniloru, si cine se va renega facunduse osmanu va fi imbraciosiatu, ér' ceilalti voru fi toti cá vendiatori de patria si agitatori despoiati de dreptulu egalu in fapta sub scutulu constitutiunei.

Naseudu, 15 Februariu 1877.

In numerulu 3 alu „Gazetei Transilvaniei“ din a. c. s'a publicatu una corespundintia din Bistriti'a, prin care d. advocatu Danila Lica se justifica facia de cele publicate despre ds'a nr. 97 alu susu numitei foi.

Catra finea numitei corespundintie vine intre altele si passagiulu: „De altumintrele cunoscu starea lucrului de amenuntulu, sciu bene, de ce se amana acestu obiectu in infinitu, si sumu convinsu, ca statutele, prin urmare si reorganisarea comitetului administratoriu alu fonduriloru, reformarea administratiunei averei scolari, i n s p e c t i u n e a m a i r i g o r ó s a a s c o l e l o r u n o r m a l e suntu in Naseudu totu atatea necessitati imperative.“

Din cele cuprinse in acestu passagiu, si anumitu din espressiunile „cunoscu starea lucrului de amenuntulu, sciu . . . . . .“; si apoi „i n s p e c t i u n e a m a i r i g o r ó s a a s c o l e l o r u n o r m a l e, suntu in Naseudu totu atatea necessitati imperative, ar' póte aluneca a crede onoratulu publicu cetitoriu, ca dóra scólele nóstre normali nu ar' fi astadi la inaltimea missiunei loru.

D. advocatu Lica, carele sustiene a cunósce cu de amenuntulu starea lucruriloru dela noi, va fi sciendu si aceea, ca atata inspectiune nu mai au nesce scóle in tóta tier'a, cá scólele nóstre.

Asia, abstragundu dela inspectoratulu supremu — ordinariatulu, — si dela celu regescu, cari suntu mai departe, fiacare dein cele trei scóle normali dein Naseudu, Borgau si Monorn are pre inspectorale scolasticu confessionalu district., fiacare are cate unu referinte esternu si unulu internu, apoi fiacare mai are cate unu directore. Nu-su destui acestia, cu capetulu fiacarui cursu scolasticu se esmitu din partea comitetului granitiarescu administratoriu cate unulu séu doi comissari, cari apoi inca au de a reportá despre starea scolei respective, si a face propunerile de emendare.

Totu acestei inspectiuni suntu supuse si celelalte scóle centrali granitiaresci, si anume: scólele triviali din Sangeorgiu, Telciu si Zagra, de care d. corespundinte nu aminteste. Séu ca dóra supranumitele inspectiuni desvoltéza facia de scólele triviali o rigóre mai mare, ori ca personalulu invetiatorescu dela scólele normale innóta in o lasitate atatu de condamnabile, catu totu acéeasi inspectiune cu aceea rigore, ce se esercita cu efectu facia de a celelalte scóle, — aci facia de scólele normalele nu-si are efectulu seu, si prin urmare trebue duplicata séu triplicata rigórea. Aceste suntu totu atatea intrebari, la care publiculu nepreocupatu, fostii granitiari, cá adeverati fundatori ai instituteloru si iubitori de progressu, au dreptulu de a pretinde respunsu.

Multe institute de invetiamentu de cateva categorii se afla in fostulu districtu alu Naseudului si respective in fostulu regimentu de granitia, si nici facia de unulu se nu fia necessaria o inspectiune mai rigorosa decatu numai facia de scólele normale?

Avendu noi in vedere reputatiunea si inflorirea acestoru scole, de o parte cá fundatori asemenea cá si Lica si ceilalti fosti granitiari, de alta parte cá invetiatori, a caroru insasi onorea e angageata, ne luamu libertatea a ne adresá catra d. adv. Lica, rogandulu cá déca a aflatu de bene a si dá aici in o foia publica o parere preste scólele normali, prin care cetitoriulu usioru póte fi sedusu, totu aci in acésta foia, se-si chiarifice passagiulu respectivu.

Asteptamu dela d. adv. Lica, cá cu tóta francheti'a conformu' indegetariloru de mai susu se descopere bólele, ce dupa Ds'a ar' inadusi aceste scóle si prin urmare motivele, care asupra acestora — si numai asupra acestora — ceru imperative o inspectiune mai rigorósa.

In fine si o modesta observare: catu de frumosu erá, candu d. adv. Lica, intru adeveru au avutu in vedere numai inflorirea scóleloru normale, se folosea aci acasa de tóte midilocele, ce i-au statutu la dispusitiune, asia precumu dice ca s'a folositu in respectulu statutului, de care promenesce, si facea aci in comitetulu granitiarescu, unde e membru si unde are frumosu terenu de activitate, baremu vre-odata vreo propunere, unde se arete defectele ce dupa Dsa bantue scólele normale, precumu si modulu de indreptare, si nu alergá deodata la forulu supremu, la tribunalulu opiniunei publice. Pe acésta cale credemu noi, ca mai usioru se vindeca relele, unde suntu.

Teodoru R o t a r i u, Iacobu P o p u,
Ioane I a r d a, Petru T o f a n u,
invetiatori la scól'a normale din Naseudu.

Noutati diverse.

— (F a p t e g e n e r ó s e, f a p t e r o m a n e s c i.) De vr'o optu ani de dile se facu aici in Brasiovu in fia-care anu la initiativ'a pré zelosului domnu Diamandi Manole collecte de bani pentru provederea cu imbracaminte si incalciaminte a scolariloru romani seraci, dér' diligenti, alu caroru numeru este fórte considerabilu. Si aprope in fia-care anu se aduna cate 5—6 sute de floreni, cu cari se imbraca si incaltia cate 90—100 baieti si fetitie dela scólele de aici. — In anulu acest'a inca s'au procuratu imbracaminte si incalciaminte spre scopulu mentionatu in pretiu de preste 500 fl. v. a., cu cari s'au provediutu 92 de scolari, baieti si fetitie. Actulu distribuirei a avutu locu Domineca in 13/25 Febr. in sal'a gimnasiului romanu. Erá intru adeveru emotionatoriu a vedé pe baietii si fetitiele aprópe descultie si desbracate cu cata bucuria primiá din manile dlui Diamandi Manole incalciamintea si imbracamintea, de care aveá o necessitate asiá de mare. Dlu Diamandi, pre care-lu cunósce publiculu romanu si din multe alte fapte generóse si adeverátu romanesci, precumu este si donatiunea ce a facut'o acumu vr'o patru ani pentru scólele romanesci din Bulgari'a, si-a castigatu nu numai dela individii, ci dela intréga natiunea romana cele mai frumóse merite. Asemenea si domnii Dumitru si si Mihailu Stanescu, apoi D. Iencioviciu si alti romani generosi, cari au contribuitu spre acestu scopu. Consemnatiunea contribuiriloru vomu publicá-o in unu numeru viitoriu.

— (Éra jidovi omoriti in Ungari'a.) In B a l a s z é r comit. Bereg locuitorii inpuscara pe unu usurariu infamu, anume Samuel Reiter. („Ébred.“) In 31 Ian. aprópe de comun'a Visieu comit. Maramurasiu, omorira pe speculantulu evreu anume Abraham Malek, omu de 60 de ani, despicandu'i capulu dreptu in doue, apoi ei ascunsera cadavrulu intr'o tufa, éra calulu, pe care venise, nu il'au luatu, ci l'au legatu alaturea drumului de unu arbore, nici cei 10 fl. ce'i avuse jidovulu in busunariu, nu iau atinsu, de unde se vede curatu, ca asasinii n'au fostu lotrii, de cari esu in drumuri, ci au fostu resbunatori. („Máramaros“ din 10 Febr.) Intrebamu si acilea: Unde este „A l i a n t i'a i s r a e l i t a“ din Vien'a, care a juratu numai Romaniei resbunare?

— Ilustrulu domnu inspectoru de scóle Koos Ferencz cauta cu falinariulu colonii maghiare in districtulu Nasaudu si in alu Bistritiei, se incérca totuodata „a infrati“ pe diversele nationalitati, precumu elu insusi o spune in diariulu „Maramaros.“ De multu sciamu noi, ca inspectorii de scóle mai au si alta missiune. — Ilustrulu domnu Réthy Lajos éra o mai patí. „Ébredés“ ne spune, ca a esitu adou'a brosiura in contra „mariei sale si a fostului directoru Balázs.

— Dela D e s i u se scriu lucruri totu asia de frumóse si inca in fói'a ministeriale „Kelet“ Nr. 35 despre ilustrulu domnu inspectoru de scóle. Lieber Josef (de ce nu kedves Jozsef?) pusu in loculu domnului Michailu Bohetielu. Acelu luceferu alu instructiunei publice amerintia ca va inchide chiaru si scólele maghiare cu gendarmi, pe care le afla ca sunt grasduri, nu scóle, face pe docenti de frica cá se mérga, se'lu cortenésca, ii dà de tóta rusinea in examene publice, éra pe unulu era p'aci se'lu duca cu gendarmi pentru o gluma ungurésca.

— Déra in comitatulu T u r d e i? Acolo comissiunea administrativa, intemeiata pe relatiunea altui domnu inspectoru totu asia de ilustru, a decisu a se face investigatiune criminale anume in comun'a St. Imbru contra aceloru ómeni, carii nu voiescu se'si dea pruncii in scól'a statului. („Ebredés“ Nr. 37 din 15 Febr.)

— Se mai trecemu si la D e v'a? Nu; se se bucure de dulcele suvenire din carnevalu.

— Se mergemu mai bine la A l b'a cea incantatória, la chiai'a tierei, la amant'a motiloru. Si adeca ce s'a intemplatu acolo in 3 Februariu?*) Unu mocanu de sub Chiaiea-Turdei ne respunde érasi intr'unu descantecu:

Hai la Alb'a la Ampoiu,
Se ne cante din cimpoiu;
Se ne 'nvertimu in Roman'a,
Cu Ilén'a si cu An'a.
Déca ne voru fluiera
Si cá sierpii siuiera,
Vomu esí pe usia afara,
N'omu intra a dou'a óra; —
Aideti fete la fontana,
Se ne descante o betrana,
De bóla de renegatu,
Si de dorulu blastematu. —
Mergemu fete prin poiana,
Se catamu o buruiana,
Buruian'a féraloru,
Se o damu fetioriloru,
Se deschida portile,
Se descuia usile.

*) A se vedé in „Gazet'a“ Nr. 9 insulta turcésca facuta familiiloru romanesci fruntasie din Alb'a-Iuli'a in balulu din acea di.

Mai nou.

Dela Petrupole se telegrafédia cu dat'a 25 Febr. urmatoriele: Scomotulu, ca imperatorele russiloru ar fi datu ordinu armatei russe, cá se tréca Prutulu la 28 Febr. este neintemeiatu. E adeveratu, ca armistitiulu accordatu in urm'a ultimatului Russiei espira preste trei dile; dér nontatile privitórie la negotiatiunile incepute intre Turci'a si Serbi'a fiindu favorabile, armistitiulu póte fi prelongitu.

Cursurile

la bursa in 26 Februariu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5	fl.	93	cr	v. a.
Napoleoni — — —	9	„	96	„	„
Augsburg — — —	113	„	90	„	„
Londonu — — —	124	„	45	„	„
Imprumutulu nationalu —	67	„	30	„	„

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.